

Dr Daniel K. Darko, Listy więzienne, Sesja 18, Wprowadzenie do Listu do Efezjan

© 2024 Dan Darko i Ted Hildebrandt

To jest dr Dan Darko w jego cyklu wykładów na temat Prison Epistles. To sesja 18, Wprowadzenie do Listu do Efezjan.

Witamy ponownie w naszym cyklu wykładów biblijnych na temat Prison Epistles.

Mam nadzieję, że do tej pory dowiedziałeś się kilku rzeczy. Omówiliśmy już kilka ksiąg w dyskusji, a teraz przejdziemy do Listu do Efezjan. List do Efezjan jest jedną z najwspanialszych ksiąg Nowego Testamentu.

Nie wierz mi na słowo. Zapytaj Johna Calvina. A Calvin powie ci, że to jedna z jego ulubionych ksiąg.

List do Efezjan stał się lub był w historii kościoła ulubioną księgą wielu chrześcijańskich przywódców. Dlaczego? Ponieważ zadziwiające jest, jak wiele doktryn jest faktycznie wyprowadzonych i jak wiele ulubionych hymnów jest inspirowanych wersami z tej księgi. Nie będę z wami szczery, jeśli nie powiem, że kocham tę księgę zwaną Listem do Efezjan.

Studiuję to. Lubię mówić, że żyję, oddycham i myślę tym. List do Efezjan jest bardzo ważną księgą pod wieloma względami.

Pomyśl o doktrynie zbawienia i o tym, kiedy myślimy i mówimy o zbawieniu z łaski. Pomyśl, skąd czerpiemy całą ideę walki duchowej i jak działamy w tych ramach. Pomyśl o niektórych odniesieniach, do których się odwołujemy, kiedy mówimy o jedności chrześcijańskiej.

Kiedy mówimy o darach duchowych, nie chcemy wpakować się w bałagan w Koryncie. Zgadnij, poza Rzymianami, dokąd się udamy, ale dla wczesnych ojców Kościoła, część ich największego zainteresowania tą księgą dotyczyła pierwszych trzech rozdziałów. Zanim się tak podekscytuje, albo ja się tak podekscytuje i mam nadzieję, że sprawię, że ty też będziesz tak podekscytowany tą księgą, zacznijmy od przyjrzenia się kilku wstępnym kwestiom.

Datowanie Listu do Efezjan jest umieszczone pomiędzy 60-62 lub 80-200. Dlaczego dwie różne daty? Jeśli umieścimy pomiędzy 62, czy ten niejasny zakres nadal wskazuje na czas, w którym Paweł przebywał w więzieniu w Rzymie w momencie pisania? Ci, którzy datują list na 80-200, czego nie widziałem wielu komentatorów w ostatnich latach wracających do tej dyskusji, w rzeczywistości powiedzieliby, że Paweł go nie napisał, a ktoś przyszedł po Pawła, aby napisać list, i ta osoba napisała

list pomiędzy 80 a 100 r. n.e. lub n.e. To jest jednak problem, gdy trzymasz się tego poglądu. Chcę ci powiedzieć, zanim przejdę dalej w szczegóły później.

Oznacza to, że w ciągu 20 lat życia Pawła ktoś był w stanie sfałszować Pawła, a ludzie, którzy żyli i znali Pawła oraz doświadczyli Pawła w jego posłudze, uwierzyli w to. Reszta kościoła uwierzyła w to i trzymała się tego przez prawie 1800 lat, zanim niektórzy niemieccy i brytyjscy uczeni odkryli, że Paweł tak naprawdę tego nie napisał. Zdecyduj się na to.

Miejsce przeznaczenia listu jest interesującym punktem rozmowy. Ponieważ list ten został napisany do Żydów i pogan, pytanie zawsze brzmiało, czy został napisany konkretnie do Efezu, czy też do okolic Efezu? Jest to bardzo prawdopodobne i omówimy ten list bardziej jako list napisany do Efezu i szerszego regionu. Paweł przybył do Efezu 18 miesięcy po pobycie w Koryncie.

Gdy przyjrzymy się Pawłowi przybywającemu do tego miasta, pracującemu w tym mieście, a później piszącemu do tego miasta, dobrze jest, że odsyłam was do regionu, o którym mówimy. Mówimy o Efezie właśnie tutaj. Pamiętajcie, jest on tuż przy jego brzegu.

Jest to miasto portowe. W przeciwieństwie do Kolosów, które były oddalone o 120 mil, Kolosy były położone w głębi lądu. Efez był miastem portowym.

Zwrócę twoją uwagę na fakt, że było to ważne duże miasto portowe. Efez stał się następnie portem zaopatrującym w towary wszelkiego rodzaju miejsca w okolicy. Pomyśl więc o handlu, handlu i wszelkiego rodzaju aktywnościach, które będą miały miejsce w Efezie.

Zajmijmy się kwestią autorstwa. Kto napisał List do Efezjan? Większość ewangelicznych uczonych twierdzi, że Paweł napisał List do Efezjan, jak stwierdzono na samym początku listu. Powinienem jednak zaznaczyć, że żaden z uczonych, którzy wysuwają ten argument, łącznie ze mną, nie posunie się tak daleko, aby odrzucić argument, który wysuwają przeciwnicy tego poglądu.

Zwykle dochodzimy do wniosku, że Paweł napisał ten list po tym, jak oceniliśmy dowody i kontrargumenty do naszego stanowiska. To oznacza, że podchodzę do tego listu jako ewangeliczny uczonek. Chcesz wiedzieć, że ojcowie apostołscy popierali autorstwo Pawła.

Klemens Rzymski, Ignacy, Haman, Polikarp, który był biskupem Smyrny, Ireneusz, Klemens Aleksandryjski i Tertulian, wszyscy oni odnoszą się do tego listu jako do listu napisanego przez św. Pawła. Jednak około dwieście do trzystu lat temu zaczęła się dyskusja na temat tego, czy autorstwo Pawła ma być rzeczywiście akceptowane. A

uczni, którzy dokonali tej obserwacji, podkreślili trzy kluczowe obszary jako podstawę argumentu.

Jednym z nich jest słownictwo. Twierdzą, że w Liście do Efezjan są pewne słowa, które nie pojawiają się nigdzie indziej w listach Pawła. I z tego powodu Paweł nie mógł tego napisać.

Ktoś, kto wybrał inny wybór słownictwa niż Paweł napisał List do Efezjan. Dobry argument? Niewystarczająco dobry. Może cię zaskoczyć, że jeśli użyjesz argumentu słownictwa, jest wiele słownictwa w listach takich jak List do Filipian, którego Paweł użył, a którego nie używa nigdzie indziej.

A jednak autorstwo Pawła nie jest kwestionowane. Stało się to jednak główną częścią sporu o autorstwo Pawła w Liście do Efezjan. Drugim obszarem, do którego odwołują się ci uczeni, jest styl pisania.

I wskażę to nieco bardziej wkrótce. Poruszają również kwestię teologii listu. Teologia listu znacząco różni się od wielu teologicznych ram Pawła w innych listach.

Część z tego, tak. Część, nie. Paweł mówi o zbawieniu z łaski.

Paweł mówi o napełnieniu Duchem Świętym. Ramy moralne, cnoty i wady w Liście do Efezjan nie różnią się niczym od cnót i wad, które można znaleźć na przykład w Liście do Rzymian. Sposób, w jaki Paweł mówi o darach, nie różni się tak znacząco od tego, co można znaleźć na przykład w Liście do Rzymian.

Jego cnoty i wady nie różnią się tak bardzo od tego, co można znaleźć w Rzymianach lub Galatach. Ale pomyśl o tym. Niektórzy powiedzą, że są pewne konkretne słowa, których oczekiwali od Pawła, jeśli Paweł napisał Efezjan.

Paul nie użył tych słów, więc Paul ich nie napisał. Przyznam się do tego i powiem, że to ma sens. Nie jestem pewien, czy mogę powiedzieć, że spodziewałem się, że Paul napisze słownictwo XYZ w liście, który pisał 2000 lat temu.

A jeśli nie napisał tych słów, które chciałem, żeby napisał, to czuję się z tego powodu bardzo niekomfortowo. I mogę powiedzieć, że nie wierzę, że to zrobił. Chciałbym podać tę ilustrację.

Może to pomoże ci to zrozumieć. Dorastałem w Ghanie. Angielski nie jest moim pierwszym językiem.

W rzeczywistości, kiedy uczyłem się angielskiego, angielski był moim trzecim językiem w tamtym czasie. Miałem trudności ze zrozumieniem tego języka, angielskiego.

Dzięki edukacji, z łaski Boga, mogłem twierdzić, że znam trochę angielskiego, chociaż z dziwnym akcentem.

Kiedy mieszkam w Ghanie i piszę, co jest moim krajem ojczystym, zdaję sobie sprawę, że mój styl pisania jest inny. Słownictwo, którego używam, jest tak bardzo ukształtowane przez to, jak dosłownie tłumaczę niektóre słowa z mojego języka ojczystego na angielski. Kiedy jestem w domu, śnię w moim języku ojczystym.

Więc kiedy piszę po angielsku, jest dla mnie naprawdę oczywiste, że piszę inaczej. Mieszkałem w wielu miejscach, w tym w Anglii. Kiedy byłem w Anglii, zdałem sobie sprawę, że piszę inaczej.

Używam pewnych wyrażeń. Używam pewnych języków. Szybko zauważyłem, że przyjazd do Stanów Zjednoczonych sprawił, że zacząłem używać języków mojego otoczenia.

Używam słownictwa, które słyszę i używam, z którym wchodzę w interakcję, odnoszę się do rzeczy, rzeczy, do których się odnoszę, i sposobu, w jaki nazywamy rzeczy, do których się odwołujemy. Zrozumiałem, przyjeżdżając do Stanów Zjednoczonych, że chociaż myślałem, że znam brytyjski angielski, brytyjski angielski i amerykański angielski to nie to samo. To jest sedno tego, co mówię.

Nawet z obcym nikim takim jak ja zauważam, że moje otoczenie kształtuje słownictwo, którego używam w moim pisaniu. Innymi słowy, moje otoczenie wpływa na mój wzorzec myślenia, który później jest przekazywany w moim pisaniu. Jeśli przez minutę pomyślisz o tym, co mówię i powiesz, że to ma sens, czy nie powinno mieć sensu, że Paweł używa różnego słownictwa w zależności od rodzaju listu, który pisze, rodzaju ludzi, do których pisze, miejsca, z którego pisze, na przykład Efez i region Efezu i Kolosy nie są od siebie zbyt oddalone.

Tak więc wiele słownictwa, które mówimy, jest tak różne w Liście do Efezjan, jak w Liście do Kolosan. Czy nie jest możliwe, że jego konkretna lokalizacja i zrozumienie czytelników wpływają na sposób, w jaki się z nimi komunikuje? Zdecydowanie wysyłam wiadomości tekstowe do wielu miejsc dziennie. Teraz, dzięki Bogu za WhatsApp.

Wysyłam WhatsApp przez Atlantyckie. Prawie każdego dnia, język, którego używam, angielskie wyrażenia, niektóre z nich nie będą miały sensu dla moich amerykańskich przyjaciół. Tamci przyjaciele zrozumieli, co miałem na myśli.

I zawsze będą rozumieć, ponieważ komunikujemy się w języku, który rozumieją, który ja również rozumiem. Słownictwo jako problem, styl jako problem i teologia jako problem są wskazywane jako kluczowe obszary, na które należy zwrócić uwagę i zakwestionować autorstwo Pawła. Niektórzy posunęli się nawet do stwierdzenia, że

podobieństwa listu i Listu do Kolosan są dowodem na to, że ktoś wybrał List do Kolosan.

W zależności od Kolosan, użyj języka i teologicznych ram Kolosan, aby napisać Efezjan. Ten argument jest gorący w kręgach nieewangelicznych. To jest powód, dla którego śledzisz ten wykład, który dziś wygłaszam.

Jeśli znalazłeś cokolwiek, co napisałem, co zostało omówione i zaprezentowane na Society of Biblical Literature, możesz nie znać mojego poglądu na ten konkretny temat, ponieważ dokładnie go kwalifikuję, zanim pozwolę rekinom przyjść i mnie zjeść. Po prostu zrozum, że jakkolwiek prosto to brzmi, nie są one proste w nauce. A ponieważ jesteś pilny i zdecydowałeś się uczyć tej książki z nami, zasługujesz na to, aby to wiedzieć.

Przedstawiono argumenty, że list ten nie ma osobistego akcentu. Wydaje się, że nie porusza on konkretnych kwestii. Wydaje się, że nie ma długiej listy pozdrowień i osób witających.

A więc Paweł nie mógł napisać tego listu. Nie. Ktoś inny go napisał i niektórzy posuną się nawet do tego, że powiedzą coś bardzo fascynującego.

To przeczy niektórym innym poglądom. Jeden z argumentów brzmi tak: List do Efezjan jest tak bogaty.

Jest tak ogólny. Porusza wszystkie teologiczne wątki w liście Pawła. Wbrew tym, którzy twierdzą, że nie ma w nim teologii Pawła, porusza wszystkie kluczowe kwestie poruszane przez Pawła do tego stopnia, że Efezjan jest w rzeczywistości kimś, kto pisze wstęp do wszystkich listów Pawła.

To ciekawe, prawda? Tak. Powiedziałbym, że to może być dobry sposób na ujęcie tego. To znaczy, że osoba ta studiowała wszystkie listy Pawła i mówiła, że mi się podobają i że trafiam na każdy z nich.

Ale druga strona argumentu jest taka, że faktycznie obala argument, który jest podany na temat braku teologii Pawłowej w Liście do Efezjan. Pozwólcie, że pokażę wam trochę więcej o kwestiach stylu. Kiedy uczeni mówią o stylu jako o dużym problemie, chcecie wiedzieć, że są trzy główne kwestie w grze.

W Liście do Efezjan są dłuższe zdania. Na przykład rozdział 1 Listu do Efezjan, myślę, że od wersetu 3 lub 4 do około wersetu 13, to jedno zdanie. Czasami są powtórzenia.

Powtarzają się wyrażenia takie jak grzechy i wykroczenia. Tego rodzaju języki powinny podkreślać pewne rzeczy. Niektórzy mówią, ach, ten styl nie jest Paulem.

Czasami pojawiają się pewne niejasności leksykalne i gramatyczne. A niektórzy mówią, och, Paweł by tego nie zrobił. Dlatego niektórzy twierdzą, że Paweł nie napisał Listu do Efezjan.

Ale pamiętajcie, że w poprzednim wykładzie wspomniałem wam, że pisanie listu nie oznacza pisanie ręką przez cały czas. W rzeczywistości sam Paweł wskazuje, że niektóre z jego listów zostały napisane przez osobę taką jak Tymoteusz. Ponieważ w starożytnych pojęciach autorstwa autor mógł być tym, który napisał własną ręką.

Mógł to być ten, który to wykrył, a ktoś to napisał. Albo mógł to zrobić ze współautorem. Znajdujemy to u Paula.

Znajdujemy Pawła piszącego listy z Silvanusem i Tymoteuszem. Albo pseudonimowe autorstwo, gdzie ktoś pisze w imieniu innego autora, jest również powszechne w starożytnym świecie. Jedyną rzeczą w tym jest zazwyczaj przepaść między imieniem, fikcyjnym, autorem, którego imię jest umieszczone w liście, a tym, który pisze, jest tak ogromna.

To nie jest 20-letnia przerwa. To nie jest 50-letnia przerwa. Dwa lub trzy pokolenia powinny umrzeć i nie wiedzieć, żebyś mógł tu przyjść i udawać, że jesteś.

Tak więc w starożytnych pojęciach autorstwa masz coś z tego. A kiedy mówią, a niektórzy uczeni kwestionują autorstwo Pawła do Efezjan, jedną z rzeczy, na które warto zwrócić uwagę, jest to, że chcą nalegać, że Efezjan był fałszerstwem. A czasami, pojęcie, choć w niektórych przypadkach niezamierzone, wydaje się, jakby kwestionowali wiarygodność Efezjan, mówiąc, że Paweł tego nie napisał.

To fikcja. Kim są ci dziwaczni chrześcijanie, którzy w to wierzą i nazywają to słowem Bożym? Nie wiem, czy już zaakceptowałeś taki pogląd lub widziałeś ludzi, którzy podzielali ten pogląd, ale powiedziałeś, o tak, to ma dla mnie sens. Dla mnie część z tego ma sens, a część nie.

Tak więc, jeśli chodzi o poglądy na temat autorstwa w jasnym oświadczeniu, to są poglądy tam. Paweł napisał je razem z Kolosanami, Efezjanami i Filemonem. I wysłał trzy listy razem.

Drugi pogląd mówi, że uczeń Pawła napisał List do Efezjan i napisali go jako ogólne oświadczenie nauk Pawła. Trzeci pogląd mówi, że wielbiciel Pawła napisał List do Efezjan później, gdzieś w latach 90. Jaki pogląd przyjmujemy w tym przypadku? Dałem ci wcześniej wskazówkę, że zakładam, że autorstwo Pawła jest takie, jak podano w liście.

Zakładam, że Paweł pisał ten list z więzienia. Ale jeśli Paweł pisał go z więzienia, z którego więzienia pisał? Kolejna kość niezgody. Niektórzy mówią, och, pisał z Efezu.

Był w więzieniu w Efezie i pisał do chrześcijan w Efezie. Bardzo interesujące. Niektórzy nadal powiedzą, że to Cezarea lub Cezarea.

Cezarea. Jednak w nowoczesnej dyskusji większość uczonych wskazuje na Rzym jako możliwe miejsce. To właśnie tutaj staje się interesujące, ponieważ im częściej wskazujemy na Rzym, tym bardziej ustalamy, że napisał go Paweł, i napisał go w więzieniu.

Tak więc traktujemy ten list jako list napisany przez Pawła z jego uwięzienia w Rzymie, podobnie jak inne listy, które omawiamy w tej konkretnej serii wykładów. Paweł napisze ten list do tego regionu. I kiedy pisze ten list do tego regionu, podoba mi się to, co Frank chciałby tutaj powiedzieć.

Kolega, którego prawdopodobnie uważasz za zbyt lubianego, ponieważ lubię na niego wskazywać. Paweł napisał List do Efezjan pod koniec swojego dwuletniego uwięzienia w Rzymie i mniej więcej w tym samym czasie, co Kolosan i Filemon. Chciałbym również włączyć Franka do dyskusji, ponieważ Frank napisał jeden z najnowszych komentarzy do Listu do Efezjan, który możesz tam znaleźć.

Jeśli chodzi o debatę na temat miejsca docelowego, należy zauważyć, że do XIX wieku pogląd, że list został napisany do Efezu, nie był kwestionowany w nauce. Tak więc minęło prawie 1800 lub 1700 lat, zanim naukowcy stwierdzili, że powinniśmy mieć pytania do zadawania. Powinniśmy jednak zwrócić uwagę na bardzo ważny punkt, na który muszą zwrócić uwagę ci, którzy spierają się o list napisany do Efezu.

Wyrażenie w Efezie w preskrypcie lub wstępie do listu nie występuje w trzech bardzo ważnych manuskryptach. Są to bardzo, bardzo ważne manuskrypty w badaniach nad Nowym Testamentem. Kodeks Watykański, Kodeks Synajski i Papirusy Chestera Beatty'ego.

Fakt, że te wyrażenia, ta fraza w Efezie, nie zostały znalezione, podnosi pytanie, gdzie konkretnie ten list został napisany i kiedy ten konkretny wers został usunięty z listu. Czy to dlatego, że nie było go tam na początku, ponieważ są to dość wczesne manuskrypty, czy też dlatego, że był tam na początku, ale niektórzy chcieli, aby list był stosowalny dla większej liczby osób, więc zaczęli usuwać ten wers. To bardzo mocny dowód, aby postawić pytania, które powinniśmy omówić i poważnie przemyśleć, czy możemy wysunąć konkretne twierdzenie, że list został napisany do Efezu jako konkretnego miejsca docelowego.

Niektórzy wczesni ojcowie, tacy jak Orygenes, Bazyli, Cyprian i Ireneusz, używają tekstu, do którego się odwołują, jako napisanego do Efezu. Należy jednak zauważyć, że nie ma rękopisu Pawła. Rękopisy potwierdzają, że istniał krążący rękopis, do którego ludzie mogli wstawiać różne rzeczy i tak dalej, ponieważ jeden z poglądów

mówi, że ktoś napisał Efezjan, nie wstawił tam Efezu i zostawił lukę, więc ponieważ taki ogólny list obejmuje nauki Pawła, jeśli powiedzmy, że chcemy wysłać ten list do Wenham w stanie Massachusetts, idziemy do Wenham w stanie Massachusetts lub chcemy wysłać do Londynu, hej, list Pawła, to jest od Pawła do wierzących w, ty wstaw, Londynie.

Nie mamy na to żadnego rękopisu, a ja uważam, że ten argument, powinienem powiedzieć, jest taki, ponieważ nagrywamy ten wykład w kontekście zachodnim i powinienem bardzo uważać, jak to formułuję. Ale powiem ci, jak zwykle to przedstawiam. Przedstawiam to jako bardzo, bardzo zachodnią ideę, a to, co mam na myśli, to to.

Ta koncepcja zdawała się sugerować, że istniało mnóstwo papierów, prasa drukarska w czasach Pawła, więc drukujesz więcej papierów, tworzysz przestrzeń, a gdy już masz jeden, po prostu włóż do niego coś. Zapominając, że w starożytnym świecie te manuskrypty były pisane na skórach zwierząt i były drogie w dostarczaniu. Kto miałby dostarczyć część z tego i zostawić przestrzeń, aby powiedzieć: o, przekazujesz komuś, włóż tam coś?

Niektóre z nich są uważane za niemal prasę drukarską, niemal mentalność, ale prasa drukarska nie miała zostać wynaleziona aż do XV wieku. Więc o czym mówimy? Chcesz wiedzieć, że nie jest bardzo, bardzo łatwo argumentować, że ach, list został napisany do Efezu. Przyjmijmy to tak, jak jest i kontynuujmy. Nie, ponieważ wszystkie te kwestie, które tutaj wam przedstawiam, są bardzo krytyczne w naszym spojrzeniu na to.

Chciałbym przedstawić dowody na poparcie Efezu jako części oryginalnego manuskryptu, który przedstawia Clint Arnold. Większość ważnych manuskryptów popiera Efez jako część oryginalnego manuskryptu, nawet jeśli niektóre wcześniejsze manuskrypty go nie zawierały. Nie wiemy, dlaczego go nie zawierał, ale wcześniejszy i silniejszy manuskrypt sugeruje, że był częścią manuskryptu.

Tak, istnieje poparcie, chociaż drugi argument jest słuszny. Wszystkie wersje rękopisu znaczka, które mamy na temat Efezjan, zawierają Efez w pierwszym wersie. Ignacy Antiocheński uznał przeznaczenie Efezu już w drugiej połowie pierwszego wieku.

Tak więc jest to poważne pytanie, które należy zadać, ale nie aż tak poważne, biorąc pod uwagę, że ci, którzy byli najbliżej czasu, już spojrzeli na ten list i powiedzieli, że kiedy list brzmi jako Paweł, apostoł Chrystusa Jezusa z woli Boga do świętych, którzy byli w Efezie, to w rzeczywistości do świętych, którzy byli w Efezie, Efez był pierwotnie częścią tekstu. Jedną z rzeczy, która jest jasna, jest to, że staram się być agentem pojednawczym, więc lubię kierować się niektórymi z tych rzeczy jako wielki pojednawca. Lubię mówić na niektórych naszych spotkaniach, spróbujmy tu zaprowadzić pokój, a linia pokoju jest taka.

Niezależnie od tego, jaki masz pogląd, możesz jedynie twierdzić, że list został napisany do Zachodniego Izmaela. Nie możesz argumentować dalej. Możesz jedynie argumentować, że list został napisany do Efezu lub jednego z miast w rejonie Efezu w dzisiejszej Turcji.

Bardzo trudno jest przedstawić argumenty; w przeciwnym razie trudno jest ustalić gdzie indziej, że list mógł zostać napisany. Dlaczego więc tak trudno jest nam zaakceptować, że list został prawdopodobnie napisany do Efezu, który był dużym miastem, z zamiarem, aby został również wysłany do kościołów w innych częściach regionu, aby przeczytać i zrozumieć, co Paweł ma do powiedzenia kościołom. Innymi słowy, dlaczego nie moglibyśmy zaakceptować, że Paweł pisał ten list do chrześcijan w Efezie i w szerszym sąsiedztwie?

Myślę, że ma sens, że niezależnie od tego, czy Paweł to powie, czy nie, i tak to przekażą. Tak więc stwierdzenie, że list został napisany do Zachodniego Izmaela rozwiązuje wszystkie problemy, nie pomijając faktu, że dowody z rękopisu popierają Efez w tekście. Tak więc głównym miejscem docelowym może być Efez, ale ostatecznym zamiarem jest, aby list został rozpowszechniony.

Dlatego czasami nazywamy to świeckim listem w tym sensie. Jednak sugerowane miejsca docelowe, dla niektórych uczonych, są liczne. Niektórzy twierdzą, że był to list, który został napisany do Laodycei również w Azji Mniejszej.

Niektórzy twierdzą, że napisano ją do Hierapolis w Azji Mniejszej. Niektórzy twierdzą, że napisano ją tylko do Hierapolis, a nie do Laodycei i Hierapolis. Niektórzy twierdzą, że napisano ją tylko do metropolii Efezu lub regionu.

Dla mnie to nie jest wielka sprawa. List został napisany do Efezu, aby rozesłać go do szerszego regionu. Nie zmienia się, przepraszam, nie zmienia naszego kontekstu.

Nie zmienia to naszego rozumienia geografii. Nie zmienia to naszego rozumienia kontekstu religijnego, do którego pisze Paweł. Nie zmienia to doświadczenia religijnego ludzi, do których pisze Paweł, ponieważ będzie to jedno i to samo.

Bardzo, bardzo trudno, a może wręcz niemożliwe jest argumentowanie, że list tego rodzaju trafi do tej części Azji Mniejszej i nie trafi do Efezu. Taki odwrotny argument będzie bardzo trudny do przedstawienia. Załóżmy więc lub zaakceptujmy, że ten list został napisany do Azji Mniejszej. Zaczynam przyglądać się Pawłowi w Efezie.

Paweł mieszkał i pełnił posługę przez około trzy lata w Efezie. Efez nie był zwykłym miastem. Populacja tego miasta wynosiła od 250 do 300 000 osób.

W starożytnym świecie było to jedno z trzech głównych miast, zaraz po Rzymie i Aleksandrii w Egipcie. Pomyśl więc o tym dużym mieście. Paweł napisze list, który trafi do tego miasta.

Jak pokazałem wcześniej na mapie, było to miasto portowe, a więc z portem w mieście był wysoki stopień aktywności handlowej. Pomyśl o miastach portowych. Było to również centrum religii i kultury.

Miasta portowe nie są łatwe do zrozumienia, jeśli w żadnym nie mieszkałeś. Ale pomyśl o niektórych miastach portowych, które znasz. Pomyśl o San Diego.

Pomyśl o Nowym Jorku. Pomyśl o niektórych z tych miejsc, ale nie chcesz wiedzieć, co działo się nocą w niektórych z tych miast. Jako młody chłopak w wieku 20 lat, pierwszy kościół, który mi powierzono jako pastora, znajdował się w mieście portowym Ghany, Tema.

Jeśli jesteś starszym pastorem śledzącym tę serię nauczania, chciałbym cię zachęcić, abyś nie wysyłał swoich młodych współpracowników do takich miast. Początkowo było to trudne. Efez był miastem portowym.

Tętniąca życiem działalność komercyjna, środowisko religijne, tak wiele aktywności religijnych, jak wskażę wam za kilka minut. Paweł tam był. On posługiwał.

Został tam. Czasami szedł, aby dzielić się ewangelią z ludźmi. Podczas jego pobytu tam działy się niezwykle rzeczy.

Tak, handel był tam ważną rzeczą. Kultura była tam ważną rzeczą. Gdy tam wejdziemy, zaczniesz widzieć, że w tym czasie w Efezie dzieje się coś ważnego.

Efez był tętniącym życiem miastem religijnym. Pozwólcie, że zwrócę waszą uwagę na fakt, że we współczesnej cywilizacji zachodniej istnieje pojęcie, że bycie religijnym oznacza bycie mniej inteligentnym. Nie było to pojęcie w starożytnym świecie.

Nie znam żadnego z głównych filozofów, który nie byłby religijny. Częścią mojego stypendium jest studiowanie prac starożytnych filozofów i porównywanie ich z pracami Pawła, zwłaszcza w ramach Amora Framework. Czasami jestem zdumiony, widząc, jak stoicy filozofowie, w szczególności, byli jedną z najbystrzejszych grup myślowych starożytnego świata i jak bardzo byli religijni.

Czasami jestem zaskoczony, gdy znajduję i czytam dokumenty o niektórych z tych filozofów i ich zachowaniu. Na przykład niektórzy z nich spotykają się czasem wieczorem i przynoszą galony wina, próbując sprawdzić, kto pierwszy skończy jeden galon wina. O tak, mądrzy ludzie też tak robią.

Są bardzo głęboko religijni. I tak, macie inteligentnych, ale głęboko religijnych ludzi żyjących i przebywających w Efezie i szerszym regionie. Chcę wam zasugerować, że mówienie o byciu ateistą nie jest czymś, o czym ludzie by rozmawiali; nawet gdy myślimy o filozofach takich jak epikurejczycy i inni, widzimy pewnego rodzaju tendencję i wyzwanie wobec działalności religijnej.

Nie można ich właściwie scharakteryzować jako ateistów per se. Religia była częścią kultury, a aktywność intelektualna nie była oderwana od religii. Bycie religijnym i mądrym mogło iść ręką w rękę, w przeciwieństwie do naszego współczesnego myślenia, że jeśli chcemy patrzeć z góry na ludzi, którzy są religijni, to mówimy: och, są religijni; nie są inteligentni; są głupimi ludźmi.

Nie było tak. To była konstrukcja postoświeceniowa. W starożytnym Efezie boginią matką, bóstwem patronką miasta, była Artemida, Artemida Efezjan.

Artemida była boginią matką, której świątynia i rytuały religijne stanowiły część kultury miasta. Podam przykład. Była zwykła procesja, która odbywała się z jednego konkretnego miejsca i szła aż do świątyni Artemidy.

W tym szczególnym przypadku jest to osadzone w rytuale przejścia młodych chłopców z dzieciństwa do wieku męskiego. Po drugiej stronie, w sanktuarium Artemidy, będą młode kobiety, które poświęciły się tej bogini matce, przewidując, że z pomocą Artemidy będą w stanie znaleźć szlachciców, którzy je poślubią. Więc pomyśl o rytuale przejścia i fakcie, że będąc chrześcijaninem, jeśli nie uczestniczysz w tym rytuale przejścia, jest z tobą coś nie tak.

Wyobraź sobie, że jesteś młodą kobietą, która chce, aby ktoś miły cię poślubił. W tym kontekście może to być, w większości, wojskowy, oficer wojskowy, a czasami biznesmen. I fakt, że to nie jest fajne, ponieważ nie możesz czekać, aż Artemida, bogini matka Efezu, pomoże ci dać ci porządnego męża.

Artemida i świątynia Artemidy były tak ogromne; były to banki miejskie. To tam ludzie trzymali pieniądze. Odbywało się wiele działań handlowych.

Zwrócę waszą uwagę na Księgę Dziejów Apostolskich, gdzie z powodu turystyki i działalności handlowej w mieście, niektórzy ludzie zrobili cały interes z robienia posągów, jak to się nazywa, wizerunków, próbowałem powiedzieć angielskie słowo na statuetkę lub coś takiego, wizerunek Artemidy w mniejszych formach, aby ludzie, którzy przychodzą, mogli je kupić. Kiedy odwiedzają świątynię, doświadczają tak zwanej mocy świątyni tam, a następnie zabierają ze sobą ten symbol. I ktoś będzie bardzo zdenerwowany, ponieważ ktoś produkujący ten biznes zostanie chrześcijaninem i nie będzie już tego robić.

A ktoś nie będzie zadowolony. Luke nam powie. Przyjrzymy się temu za chwilę.

Klimat religijny był pluralistycznym konkursem. W Efezie było tak wiele religii i tak wiele świątyń. Nie można jednak przecenić wszechobecnego wpływu Artemidy.

Była bóstwem patronalnym. Wszyscy bogowie w mieście nie dorównują jej. Wiemy, że współcześni archeolodzy mówią o liczeniu aż 50 różnych pogańskich świątyń w starożytnym mieście Efez.

Tyle świątyń pogańskich było obecnych w mieście. Religia była wszędzie i wszędzie. Och, myślisz, że tylko religia? Mam książkę tej wielkości.

Nazywa się Grecki Magiczny Papirus. Magia była powszechna. Lubią używać magii, a jak zobaczymy za chwilę, Paul faktycznie będzie postugiwał w tym mieście.

Niektórzy ludzie zostaną chrześcijanami i faktycznie zostaną skazani, a ich drogie książki magii zostaną spalone, zniszczone. To jest to samo miasto, o którym mówimy. Ten list trafi do miasta, w którym mówisz o duchowej ciemności.

To było prawdziwe. Astrologia była również bardzo powszechna. Astrologia, tak naprawdę, była wszędzie w okolicach pierwszego wieku.

Politycy i osoby wysoko postawione były bardziej utalentowanymi astrologami, którzy potrafili powiedzieć im, co zamierzają zrobić dzisiaj i jak sprawy potoczą się na końcu, i tak było w Efezie. Dowody są przekonujące. Clint Arnold przeprowadził obszerne badania na ten temat, a to, co odkrył na temat tego konkretnego miasta i jego klimatu religijnego, jest niesamowite.

W tym kontekście będzie istnieć chrześcijaństwo. Ludzie, którzy wierzą w jednego Boga, ludzie, którzy wierzą, że wszyscy ci pogańscy bogowie są bezużyteczni i muszą zostać oddzieleni i zaakceptować panowanie Jezusa Chrystusa. Muszą być gotowi na wszystkie magiczne ataki, wpływy astrologii wokół nich, pogańskie działania, odrzucenie, że nie są w stanie uczestniczyć w niektórych rytuałach religijnych.

Taka jest sytuacja w Efezie. Zwracam uwagę na coś ciekawego. Na rodzaj pogańskich świątyń, które tam były.

Była świątynia Asklepiosa, boga medycyny. Archeolodzy znaleźli świątynię tego. To jest świątynia.

To jest szpital starożytnego świata. W świątyni Asklepiosa stosuje się zarówno środki religijne, jak i zło, aby leczyć choroby. Innymi słowy, jeśli jesteś chrześcijaninem mieszkającym w Efezie i jesteś chory, po prostu masz nadzieję, że Bóg okaże ci miłosierdzie i cię uzdrowi.

Była tam świątynia bogini zbiorów, wina i Demeter. To jest bogini i chcę ci przypomnieć o niektórych rytuałach w tej świątyni. Jednym z rytuałów w tej świątyni jest zabijanie zwierząt i jedzenie surowego mięsa z winem.

Uważa się, że im więcej pijesz, tym bardziej napełnia cię moc tego Boga. Tak więc, gdy Paweł powiedział później w Liście do Efezjan, nie upijajcie się winem. Napełniajcie się duchem.

Ci goście, oni rozumieją. Artemida z Efezjan. Wspomniałem ci o tym trochę.

To bóstwo patronalne miało tak wielki wpływ, i jak powiedziałem wcześniej, macie Asklepiosa i macie Afrodytę, boginię miłości w tym mieście. Pomyślcie o tym, jak miasto i wszystkie te rzeczy się dzieją. Pomyślcie o rozwiązłości seksualnej w tym mieście.

Pomyśl o wszystkich problemach, które będą miały miejsce. Pomyśl o tym, co oznacza żyć jako chrześcijanin i żyć czystym życiem. Było to, co było znane jako Ephesia Grammata .

Ephesia Grammata to sześć magicznych słów w starożytnym świecie. I są znane z tego, że są tak silne i potężne, że ludzie z różnych części świata chcieliby mieć dostęp do Ephesia Grammata . Innymi słowy, efeskie słowa do używania w celu wykonywania magii.

I to ma dać ci wskazówkę, jak bardzo magia była powszechna w Efezie. Na wszelki wypadek, gdybyś się zastanawiał, co to za słowa? Obiecuj mi, że ich nie użyję. To są te słowa.

O nie. Ascleon , Catascleon , Lyx , Tetrax , Darminius , Eiseon . To sześć magicznych słów zwanych Ephesia Grammata .

To było znane w starożytnym świecie. I to ma nam przypominać, gdy studiujemy Nowy Testament, że magia rzeczywiście była powszechna. Kiedy myślisz o chrześcijaństwie i o walce duchowej, nie próbuj przekonać siebie, że kontekst tych, którzy będą czytać Efezjan, był kontekstem takim jak, kogo obchodzą złe duchy? Kogo to obchodzi? W greckich papirusach magicznych niektórzy ludzie używali magii, aby oczarować miłe damy dla miłości.

Wyobraź sobie, że jesteś młodą damą i nie masz żadnej ochrony. Kobiety używają magii, aby sprawić, by ich mężowie kochali je bardziej. O, tak.

Mamy zapisy sportowców, którzy próbowali użyć magii, aby wygrać część swojego wyścigu. Tak. Więc kiedy Paul powiedział, że nie walczymy z ciałem i krwią, pomyśl o sobie w tym kontekście, zanim w ogóle spojrzysz na książkę.

Clint Arnold zwraca naszą uwagę na ten fakt. Kilka starożytnych źródeł opowiada historię zapaśnika z Efezu, który brał udział w igrzyskach w Olimpii, noszącego litery Efezu, Ephesian Grammata, jako amulet na kostkach. Wygrywał na swoich zawodach, dopóki amulet nie został zdjęty, a następnie poniósł trzy kolejne porażki.

Jeśli to czytasz, co ci to mówi? Och, starożytny świecie, magia działa. Magia pomaga ci wygrać. A jeśli ci się nie uda, magia może cię również doprowadzić do porażki.

Więc to jest klimat religijny, jeśli chodzi o pogaństwo. Chcę również zwrócić uwagę, że w tym mieście byli Żydzi. Było ich całkiem sporo.

Populacja Żydów w tym regionie była dość duża. Żydzi w Efezie cieszyli się wówczas wielkimi przywilejami. Mamy też dowody, choć magiczne testy, które badam, zdają się sugerować, że niektórzy Żydzi również zagłębiali się w magię.

Uważali, że to fajne. Teraz, nic dziwnego, że w Dziejach Apostolskich widzisz coś, co byłoby bardzo, bardzo interesujące, że synowie Scewy, dzieci żydowskiego arcykapłana, gdy usłyszeli imię Jezus, pomyśleli, że to magiczne imię. Więc zamierzają go używać.

I nie skończyło się to dobrze. Józef Flawiusz przypomina nam o obecności Żydów w Efezie. W swoich Starożytnościach 14 pisze, że Hiacynt wysłał również jednego z tych ambasadorów do Dolabelli, który był prefektem Azji i prosił go, aby zwolnił Żydów ze służby wojskowej, a zachował dla nich zwyczaj ich przodków i pozwolił im żyć według nich.

A gdy Dolabella otrzymał list Hiacynta, bez dalszych rozważań wysłał list do wszystkich Azjatów, a szczególnie do miasta Efezu, metropolii Azji, o Żydach, którego kopię zamieszczamy poniżej. Innymi słowy, Józef Flawiusz dostarcza nam danych, które mówią, że w tym rejonie było wielu Żydów, a Żydzi otrzymali przywileje i ulgi za swoje wierzenia religijne i zwyczaje. W Efezie dużo mówiliśmy o religii.

Przejdźmy zatem do kultury rozrywki, ponieważ jest ona zawarta w naszej Biblii. To był teatr w Efezie za czasów Pawła. Teatr, który prawdopodobnie mógł pomieścić około 25 000 widzów.

Teraz, gdy rozumiesz kontekst Efezu i masz wizję tego, jak miasto będzie wyglądać, populacja, Żydzi i poganie w tym mieście, pogańskie aktywności, około 50 pogańskich świątyń w mieście, magiczne zaangażowanie, astrologia i wszystko to. Teraz, gdy to rozumiesz i rozumiesz, że był w tym aspekt rozrywkowy, że był w tym teatr, weź teraz swoją Biblię lub przeczytaj ze mną Dzieje Apostolskie, abyśmy mogli zrozumieć kontekst Efezu. Tak mówi nam Łukasz, po tym Paweł został jeszcze wiele dni, a następnie pożegnał się z braćmi i wypłynął do Syrii.

A z nim , Pryscyllą i Akwilą, ostrzygł włosy. Był pod ślubem i przybyli do Efezu, i tam ich zostawił. A sam wszedł do synagogi i rozprawiał z Żydami.

Innymi słowy, była tam żydowska obecność. Kiedy poprosili go, aby został na dłużej, odmówił. Ale żegnając się z nimi, powiedział: Wróć do was, jeśli Bóg pozwoli.

I odpłynął z Efezu. A zdarzyło się, że gdy Apollos był w Koryncie, Paweł przeszedł przez kraj wewnętrzny i przybył do Efezu. Łukasz pisze, że znalazł tam uczniów i powiedział im: Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy uwierzyliście? A oni powiedzieli: Nie, nawet nie słyszeliśmy, że jest Duch Święty.

Przechodząc do wersetu 6, kiedy Paweł położył na nich ręce, Duch Święty zstąpił na nich i zaczęli mówić językami i prorokować. Było ich w sumie około 12 mężczyzn. Rozdział 19, werset 11 i dalej, a Bóg czynił niezwykłe cuda rękami Pawła, tak że nawet chustki lub przepaski, których dotknął, które dotknęły jego skóry, zostały zabrane do chorych, a ich choroby ich opuściły, a zły duch wyszedł z nich.

Wszystko to działo się w Efezie. I spójrz na to. Niektórzy wędrowni egzorcyści żydowscy podjęli się wzywania imienia Jezusa nad tymi, którzy mieli złe duchy, mówiąc: Przyłączam się do was w imieniu Jezusa, którego głosi Paweł.

Synowie Scewy, arcykapłana żydowskiego, to czynili. Ale zły duch odpowiedział im: Jezusie, wiem, i Pawle, wiem, ale wy kim jesteście? A człowiek, w którym był zły duch, rzucił się na nich, opanował wszystkich i pokonał ich, tak że uciekli z tego domu nadzy i poranieni. Wow.

I stało się to wiadome wszystkim mieszkańcom Efezu, zarówno Żydom, jak i Grekom. Powiedziałem wam, że byli zarówno Żydami, jak i Grekami. I strach padł na nich wszystkich, i imię Pana Jezusa było wychwalane, a wielu z tych, którzy praktykowali sztuki magiczne, przyniosło swoje księgi. Powiedziałem wam o magii i spaliłem je na oczach wszystkich.

Zliczyli ich wartość i stwierdzili, że wynosiła 50 000 srebrników. Tak więc słowo Pana rosło i rozbrzmiewało. Próbowałem przyprowadzić was do sporu w Efezie i ustaliłem do tej pory w naszym wprowadzeniu do Listu do Efezjan, że Paweł napisał List do Efezjan, mimo że kwestia autorstwa jest przedmiotem debaty.

Wyjaśniłem ci również, że uważam, iż Paweł napisał List do Efezjan do Efezu i jego szerszego otoczenia. Przypomniałem ci o rywalizacji, rywalizacji społecznej, handlowej, religijnej i politycznej w Efezie. Było to miasto portowe, tętniące życiem miasto, pełne aktywności religijnej, pogaństwa wszędzie, magicznych działań i czarów.

I zwróciłem waszą uwagę na fakt, że w tym konkursie Paweł spędził znaczną ilość czasu na służbie. Żydzi byli tutaj. Paganie byli tutaj.

A z relacji Łukasza w Dziejach Apostolskich zapewne zauważyłeś, że Łukasz przypomniał ci, że Efez rzeczywiście był dużym miastem. Byli tam Żydzi i poganie. Była tam aktywność pogańska.

Byli nawet zawodowi egzorcyści, którzy przemieszczali się, próbując wypędzać diabły z ludzi. I myśleli, że mogą to robić w imię Jezusa Chrystusa, dopóki nie spotkali faceta, który ich pobił. Biblia mówi, że biegali nago.

Nie ma dobrych wieści. Myśląc o tym konkursie, pomyśl o tej księdze zwanej Listem do Efezjan. I namawiam was, zanim wrócimy do następnej dyskusji o Liście do Efezjan, abyście poświęcili chwilę na przeczytanie sześciu rozdziałów Listu do Efezjan na posiedzeniu, mając na uwadze to tło.

A kiedy wrócimy, zaczniemy od tego i zaczniemy przyglądać się temu bogatemu materiałowi napisanemu dla chrześcijan w tak trudnym, a jednocześnie ekscytującym konkursie, miejscu, w którym Bóg może być uwielbiony, miejscu, w którym moc Boga może być tak naprawdę widoczna, miejscu, w którym ludzie zobaczą, że Bóg czyni wielkie rzeczy, nie tylko takie, jak zapisano w Dziejach Apostolskich, ale takie, jakie Paweł przewiduje w posłuszeństwie temu, co pisze do kościoła. Dziękuję za rozpoczęcie tych wykładów na temat Listu do Efezjan. Mam nadzieję, że Ci się spodoba i faktycznie staniesz się miłośnikiem tej książki.

Dziękuję jeszcze raz. Niech Bóg cię błogostawi.

To jest dr Dan Darko w jego serii wykładów na temat Prison Epistles. To jest sesja 18, Wprowadzenie do Efezjan.